

Werk

Label: Article

Jahr: 1932

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311028X_0061|log138

Kontakt/Contact

Digizeitschriften e.V.
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

tedy od přímky přicházíme směrem vzhůru, a záporná pro body ležící pod přímkou, k nimž tedy od přímky přicházíme směrem dolů.

Proto můžeme i šikmě úsečce AB dávati smysl kladný nebo záporný podle toho, děje-li se postup z A do B směrem vzhůru nebo dolů. Má se tedy při počítání vzdálenosti dvou bodů podle vzorce

$$AB = \pm \sqrt{(x_2 - x_1)^2 + (y_2 - y_1)^2} \quad (5)$$

připojiti znaménko + nebo — a to shodně se znaménkem rozdílu $(y_2 - y_1)$. Pro rovnoběžky s osou y platí analogicky, že vzdálenosti bodů na pravé její straně ležících jsou kladné a na levé straně ležících záporné.

(Dokončení.)

EMIL MOTL:

Rozvodná deska fysikálních sbírek státní reálky v Kostelci nad Orlicí.

V roce 1929 vypsána byla soutěž na dodání rozvodné elektrické desky pro státní reálku v Kostelci n. Orlicí; této soutěže zúčastnila se též firma Jaroslav Vadas v Pardubicích, u níž jsem zaměstnán. Bylo tudíž mou úlohou konstruovati pro soutěž návrh desky. Za základ musel jsem ovšem vzítí předepsanou normální desku, ale provedl jsem na ní některá zlepšení. Firma Vadas v soutěži zvítězila, tedy má zlepšení byla uznána, a proto myslím, že nebude na škodu, budu-li tuto krátce o této desce referovati.

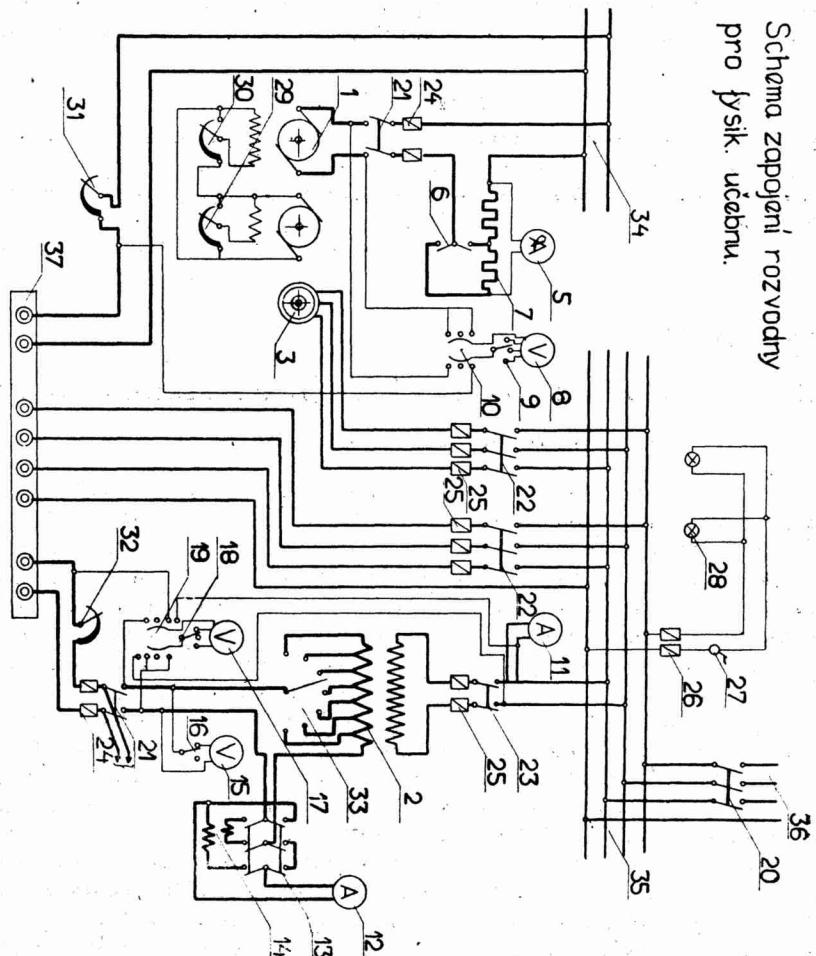
Celé zařízení se skládá z těchto částí: 1. motorgenerátoru, postaveného na podlaze fys. kabinetu, 2. jednofázového transformátoru umístěného tamtéž, 3. dvojdesky ve fysikální posluchárně, 4. svorkovnice k odběru potřebného proudu na experimentálním stole v posluchárně a 5. vypinače ve fys. kabinetě.

Motorgenerátor skládá se z: 1. třífázového asynchronního elektromotoru, 2. stejnosměrného generátoru a 3. stejnosměrného budiče. Tyto přístroje jsou namontovány na společné desce.

Elektromotor s kotvou na krátko má výkonnost 2350 wattů (asi 3 HP) při 1410 obrátkách pro napětí 220—380 voltů a frekvenci 50. Našim zařízením možno k experimentálním účelům odebírat proud jednosměrný, nebo střídavý jednofázový, nebo střídavý třífázový. Aby se mohl odebírat proud jednosměrný, elektromotor jest spojen pružnou spojkou s generátorem na stejnosměrný proud (1) výkonnosti 1620 wattů při 1410 obrátkách, 60 voltech a 27 amp. Ke změně napětí generátoru v mezích od 0—60 voltů je magnetický krah od generátoru odpojen a napájen

D 18

cizím proudem ze stejnosměrného budiče výkonnosti 100 wattů při 50 voltech a 2 ampérech. Regulace stejnosměrného napětí provádí se jednak derivačním regulátorem budiče (29), jednak seriovým

Obr. 1.

regulátorem (30) zapojeným do magnetického okruhu stejnosměrného generátoru. Proud z generátoru jde na desku, a přes seriový klikový reostat (31) do dvou svorek svorkovnice na experimentálním stole. Tímto reostatem dají se získati i malé intenzity, což jest pro experimentujícího fyzika velmi důležitým. Při chodu na prázdro

činí spotřeba proudu motorgenerátoru $0 \cdot 18 kW$, při intenzitě proudu $1 \cdot 75$ amp.; jestliže sítové napětí jest 380 voltů, jest fázové pošinutí $\cos \varphi = 0 \cdot 152$. Při zatížení stejnosměrné strany motorgenerátoru činí spotřeba při 60 voltech a intenzitě $25 \cdot 6$ amp. $1 \cdot 54 kW$. Vezme-li v úvahu tento případ, jest celková účinnost motorgenerátoru $1540 : 2350 = 0 \cdot 655$ čili $65 \cdot 5\%$.

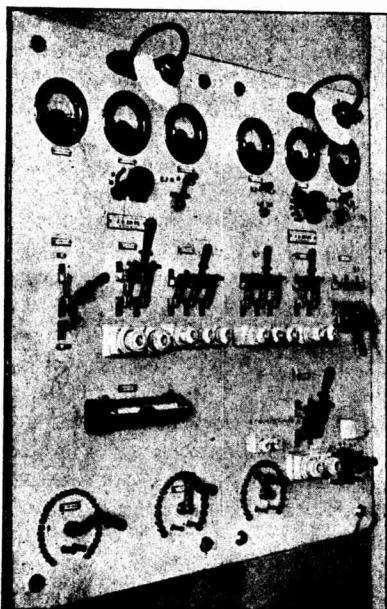
Aby bylo možno odebírat ze sítě střídavý jednofázový proud různého napětí, jest použit jednofázový transformátor se vzduchovým chlazením o výkonnosti 1 KVA. Napětí primárního vedení jest 380 voltů, sekundární má 6 odboček: pro 120, 60, 45, 15, 10 a 5 voltů. Maximální sekundární intenzita jest 50 amp. K odběru proudu z odboček slouží klikový přepinač (33). V jednofázové vývodní věti nalézá se reostat (32) k docílení určité intenzity pro pokusy s přístroji o malém ohmickém odporu. Vývodní větev ústí ve dvou svorkách na svorkovnici. Jmenovaný transformátor má spotřebu při chodu na prázdro 30 wattů, intenzitu proudu $0 \cdot 48$ amp., fázové pošinutí při primárním napětí 398 voltů $\cos \varphi = 0 \cdot 157$. Při zatížení primárního proudu 380 volta a $3 \cdot 08$ ampéry, čili při spotřebě proudu 1170 wattů, má sekundární proud při 124,5 voltů a $8 \cdot 55$ amp. spotřebu 1064 wattů, takže pro tento případ celková účinnost transformátoru jest $1064 : 1170 = 0 \cdot 91$, čili 91%. Transformátor snese v sekundárním vinutí až 85 amp. při 10 voltech.

Třífázový proud sítový odebírá se přímo ze svorkovnice, kam jest proud ze sítě veden ke 4 svorkám; jsou to tři fáze a nulka.

Dvojdeska rozváděcí jest namontována na zdi ve fysikální posluchárně. Obě mramorové desky rozměru 1200/600 mm umístěny jsou vedle sebe. K deskám přichází proud jednosměrný z motorgenerátoru, jakož i jednofázový střídavý o sníženém napětí z transformátoru. Deska první obsahuje tyto přístroje a zařízení: Voltmetr Deprez d'Arsonvalův (8) o 2 stupnicích rozsahů 0—80, 0—8 voltů. Ampérmetr téhož systému (5) o 2 stupnicích s rozsahy 0—6, 0—30 amp. Přepinač k voltmetru (10) pro 2 okruhy. Přepinač pákový k voltmetru (9). Přepinač jednopólový k ampérmetru (6). Pákový vypinač hlavní (21). Dvě pojistky (24). Posuvný derivační regulátor budíče (29). Seriový regulátor stejnosměrného generátoru (30). Klikový seriový reostat hlavního stejnosměrného okruhu (31). Ampérmetr elektromagnetický (11) s rozsahem do 10 amp. pro primární stranu jednofázového transformátoru. Vypinač pákový (22) pro zapnutí motorgenerátoru. Tři jednopólové pojistky (25) a osvětlovací lampa. Deska druhá má pak: Elektromagnetický voltmetr (17) o 2 stupnicích s rozsahy 0—125, 0—250 voltů. Voltmetr elektromagnetický (15) do 10 voltů. Zapíná se, když na předešlém voltmetru není možno výchylku přesně odečísti. Elektromagnetický ampérmetr (12) do 50/5 amp. ku připojení na proudový transformátor (14). Přepinač k voltmetru (19) pro 2 okruhy. Kli-

D 20

kový přepinač (18). Druhý přepinač klikový (16). Tři pákové vypínače (21, 22, 23). Pákový přepinač (13) k ampérmetru (12). Devět pojistek (24, 25, 26). Krabicový vypínač (27). Seriový reostat (32) pro jemné upravení intenzity střídavého okruhu strany sekundární. Klikový přepinač pro 7 okruhů na odbočky transformátoru sekundární strany (33). A konečně též osvětlovací lampa.

Obr. 2.

Svorkovnice umístěna jest na experimentálním stole v posluchárně fysiky, což pro profesora konajícího pokusy jest jistě velmi praktické. Skládá se z 8 svorek; 2 svorky jsou pro proud jednosměrný, 2 pro proud střídavý jednofázový a 4 pro třífázový ze sítě.

Celé zařízení uvádí se do činnosti vypínačem, který jest umístěn na mramorové deštičce ve fysikálním kabinetě.

Užití desky ve školní praxi může být velmi bohaté. Protože možno odebírat proud jednosměrný (0—60 voltů, 0—27 ampér), jednofázový střídavý (5—120 voltů, max. intensita 50 amp.) a třífázový střídavý, dají se deskou vykonati všecky pokusy z nauky o elektřině kinetické, i z fysikálních nauk druhých, pokud při nich potřebí proudu. Zvláště pak jest tato deska cennou ve fysikálních

praktikách, kde nutno zdůraznit, že během měření zůstává napětí proudu stálé, čímž docilují se výsledky velmi přesné. Jmenuji tu zvláště některé úlohy pro fyzikální praktikum. Ohmovým zákonem pro jednosměrný proud možno měřiti, případně zhotovovati odpory; intensitu ukáže ampérmetr, napětí voltmetr zapojatý parallelně s měřeným či vyráběným odporem. Při malých odporech lze měřiti s chybou 0·5%, při větších se tato zmenšuje. Rozsah pro měření odporu činí 0·03—160 ohmů, ale možno jej rozšíriti až do 320 ohmů, užije-li se jednofázový proud střídavý. Toto rozšíření jest možné jen tam, kde netřeba přihlížeti k induktivitě a kapacitě měřeného odporu (na př. užívá se při měření odporu topných těles, žárovek, reostatů a p., ale nelze ho užít při měření odporu vinutí motorů, dynam, eliminátorů a p.). Jinou úlohou jest sestrojení grafu $I_t = f(t)$; v této rovnici jest I_t intensita střídavého proudu, jímž se drát pojistky přetaví v čase t . Hodí se tu na př. drát olověný průměru 0·3 mm s intensitou 1 amp., pro průměr 0·5 mm intensita 2·5 amp., pro 0·6 mm 5 amp.; pro drát měděný týchž průměrů hodí se po řadě intensity 7, 15, 20 amp. Užije-li se přenosného ampérmetru (se stupnicí do 3 amp.) a voltmetru (do 100 voltů), možno řešiti úlohu: Jest sestrojiti křivku znázorňující vztah mezi napětím indukčních proudů vyráběných v kotvě generátoru (E_k) a intensitou proudu, který napájí elektromagnety téhož generátoru (I_m), čili znázorniti graf daný rovnici $E_k = f(I_m)$. Do vedení elektromagnetů zapne se ampérmetr, do vedení kotvy voltmetr. Mění se intensita proudu v elektromagnetech a měří se napětí proudu indukovaných. Úlohu možno řešiti pro generátor i budič. Připojuji zajímavé výsledky jednoho takového měření; z nichž čtenář si snadno sestrojí onu křivku (charakteristiku).

Při generátoru:

E_k	I_m	E_k	I_m
98 voltů	2·33 amp.	50 voltů	0·84 amp.
84·5 „	1·7 „	40 „	0·67 „
71·5 „	1·38 „	30 „	0·44 „
62·5 „	1·1 „	—	—

Počet obrátek po dobu měření byl konstantní (1500 v min.).

Při budiči spojeném na prázdro:

E_k	I_m	E_k	I_m
78 voltů	1·03 amp.	50 voltů	0·48 amp.
70 „	0·82 „	30 „	0·25 „
60 „	0·65 „	—	—